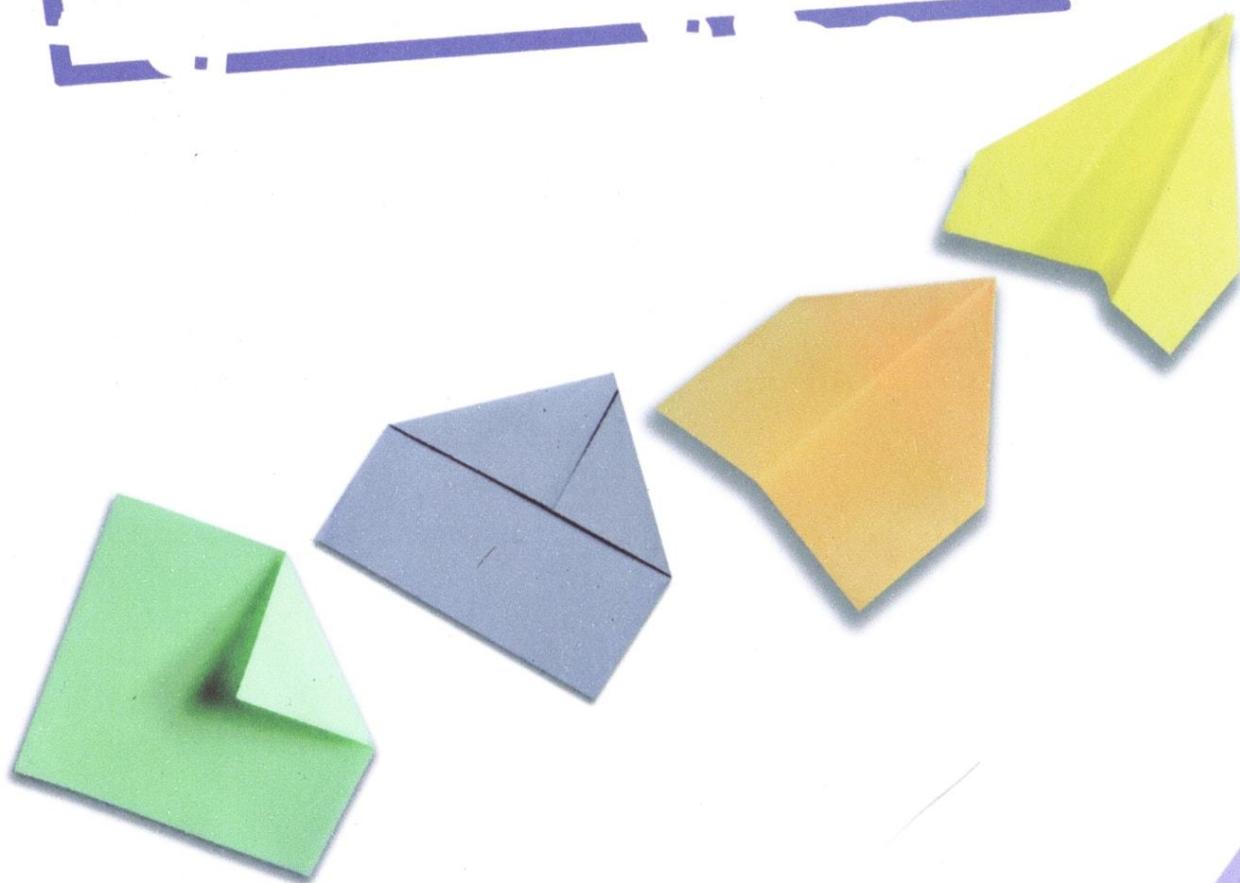

УПРАВЛІНСЬКІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

- Вдосконалення механізмів державного регулювання економіки
- Управління міжнародною конкурентоспроможністю в епоху глобалізації .
- Конкурентоспроможність та самодостатність регіонів
- Вдосконалення процесів менеджменту та маркетингу на підприємствах: світовий та вітчизняний досвід.
- Менеджмент якості: проблеми та перспективи запровадження на вітчизняних підприємствах.

Свердан Михайло Михайлович ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ В УПРАВЛІННІ ЕКОНОМІЧНОЮ СИСТЕМОЮ СУСПІЛЬСТВА	46	Ігнатова Олена Анатоліївна ФОРМУВАННЯ ВЛАСНОЇ ФІНАНСОВОЇ БАЗИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЗРОСТАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	82
Сорока Лариса Миколаївна ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ СКЛАДОВИХ ІНВЕСТИЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ	50	Андрій Вікторович Кругляк, Оксана Миколаївна Бранчик ВПЛИВ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ НА СТАН РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	86
Травіна Ольга Олегівна ПОДАТКИ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ЕКОНОМІКОЮ	54	Мамченко Катерина Юріївна, Шевчук Аліна Юріївна НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТА САМОДОСТАТНОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	88
Третяк Ганна Миколаївна, Мамченко Катерина Юріївна ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ	55	Носова Катерина Альтбертівна, Мамченко Катерина Юріївна РІВЕНЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ ТА НАПРЯМИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ	92
Федоронько Наталія Ігорівна РОЛЬ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ В РЕГУЛЮВАННІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	59	Остроушко Наталія Євгенівна ВВЕДЕННЯ ПОДАТКОВИХ ОБМЕЖЕНЬ ЩОДО ЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПОДАТКОВИХ НАДХОДЖЕНЬ ДЛЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	96
Яремко Ірина Ігорівна УПРАВЛІННЯ ПОТЕНЦІАЛОМ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ	62	Федоренко Єлизавета THE COMPETITIVENESS OF THE DNEPROPETROVSK REGION	100
Конкурентоспроможність та самодостатність регіонів			
Волосатых Елена Анатольевна РЕЗУЛЬТАТИВНОСТЬ ПОЛІТИКИ ЗАНЯТОСТІ - ПУТЬ К САМОДОСТАТОЧНОСТІ РЕГІОНА	65	Флегантова Анна Леонідівна ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ	102
Гавура Віктор Олександрович ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РЕГІОНУ	69	Вдосконалення процесів менеджменту та маркетингу на підприємствах: світовий та вітчизняний досвід	
Динька Марта Олегівна ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНУ	71	Alekseev Artem Sergiyovich, Maznichuk Olexandr Mikolayovich OUTSOURCING IN BUSINESS MANAGEMENT ON THE DECLINE CONDITION IN BRANCH	108
Дронь Юлія Петрівна ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНІВ	74	Goryachko Anna Mykolayivna EFFECTIVENESS OF PERSONNEL MANAGEMENT	110
Захарченко Сергій Володимирович СТРАТЕГІЇ ТА МЕХАНІЗМ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНІВ	78		

usage by city administration and corruption. If Dnipropetrovsk administration aspire to get rid of the disadvantages or just considerably reduce them, than its competitiveness will be improved not only among the regions of Ukraine but on the international level because every country depends on the region's conditions.

Флегантова Анна Леонідівна

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

Об'єктивно існуючі в багатьох областях України передумови для прискороного економічного розвитку стримуються недостатньою кількістю інвестиційних ресурсів. Для поживлення економіки України необхідний значний приплив коштів приватних інвестицій як великого корпоративного національного капіталу, так і коштів населення. Це завдання може бути вирішено за допомогою реалізації науково обґрунтованої регіональної інвестиційної політики [6, с. 137].

Тому завданням даного дослідження є оцінка інвестиційного потенціалу регіонів України та розроблення шляхів вдосконалення інвестиційної діяльності в регіонах.

Аналіз даної проблеми досліджували такі вітчизняні вчені: Є. Ахромкін [1], І.В. Дихнич [2], М.М. Ковальчук [6], Н.О. Коренева [3], Г.І. Купалова [3], В.С. Марцин [4], І.В. Олександренко [5], В.В. Сабадаш [6], А.А. Харламова [7].

Країни, що виходять із економічної кризи в трансформаційний період, все більше оцінюють прямі іноземні інвестиції як джерело економічного розвитку та модернізації економіки. Це, по суті, єдиний шлях покращення соціальних позицій розвитку країни. Такі країни намагаються лібералізувати свої інвестиційні режими та застосувати заходи для приваблення більших потоків інвестицій [4, с. 159 - 160].

У зв'язку з цим постає питання: які заходи необхідно застосовувати, які внутрішньо економічні важелі необхідно задіяти для збільшення потоків інвестицій, включаючи і залучення іноземного капіталу в економіку країни [4, с. 160].

В умовах глобалізації світового господарства – важливим завданням політики макроекономічного регулювання є недопущення, диспропорційності

в розвитку різних територій держави [7, с. 183 - 184].

За статистичними даними, протягом 2001 – 2008 рр. спостерігається збільшення обсягів іноземних інвестицій у розвиток регіонів України, що сприяє формуванню бюджету держави та покращенню соціального становища в країні. Основним важелем активізації та сталого протікання інвестиційних процесів на регіональному рівні є інвестиційний потенціал регіону [5, с. 80].

Найвищий рівень забезпеченості фінансовими ресурсами спостерігається у 2005 – 2006 рр. у місті Києві, а інтегральний індекс забезпеченості фінансовими ресурсами складає відповідно 19,13 та 18,85. На другому місці за рівнем фінансового забезпечення перебувала у 2005 році Донецька область, а у 2006 р. – місто Севастополь. Перенесення позицій міста Севастополя із 6 на 1 рейтингове місце пов'язане зі збільшенням прямих іноземних інвестицій у розрахунку на одну особу із 244,5 дол. у 2005 році до 331,1 дол. у 2006 році. Помітного зростання у 2006 році у Севастополі зазнали доходи місцевих бюджетів у розрахунку на одну особу. Зростання зайнятості населення, покращення соціальних умов та ріст потреб населення, зумовили збільшення сукупних ресурсів, що припадають на одне домогосподарство. Найнижчі значення інтегрального показника забезпеченості фінансовими ресурсами спостерігається у Тернопільській області, яка має недостатній запас внутрішніх фінансових ресурсів. Інтегральний показник забезпеченості фінансовими ресурсами у Тернопільській області у 2006 році був у 2,8 разу менший за його максимальне значення в Україні [5, с. 85].

Перше місце у рейтингу забезпеченості трудовими ресурсами у 2005 – 2006 рр. належить Донецькій області, яка відзначається високою часткою працівників, що підвищили кваліфікацію, та низьким рівнем безробіття, який у 2006 році склав 1,6%. Друге місце у 2005 році займала Дніпропетровська область, а у 2006 році другу рейтингову позицію поділено між Дніпропетровською та Чернігівською областями. Місто Київ, перебувало у 2005 та 2006 роках на 15 місці. Найнижчий показник забезпеченості трудовими ресурсами у Рівненській області [5, с. 85].

За результатами розрахунку інтегрального показника забезпеченості регіонів виробничими ресурсами у 2005 та 2006 рр., найвищий рейтинг належить місту Києву. У десятку лідерів за рівнем забезпеченості виробничими ресурсами у 2005 році ввійшли міста Київ та Севастополь, Львівська, Чернігівська, Кіровоградська, Сумська, Полтавська, Вінницька, Дніпропетровська та Донецька області [5, с. 87 - 88].

За своєю сутністю державна інвестиційна політика в регіоні є системою науково обґрунтованих цілей та заходів, спрямованих на оптимізацію

демографічних та ресурсних особливостей регіону. Для стимулювання ефективних змін у регіоні необхідно активізувати інвестиційну політику та використати інвестиційну активність як фактор економічного зростання [1 с. 40].

Ця політика має базуватися на дотриманні таких принципів: забезпечення економічної стабільності та прогнозованості державної політики як суб'єкта міжнародних відносин; адекватності організаційно-правового й інформаційного забезпечення залучення інвестицій; оптимальності обсягу іноземних інвестицій; децентралізації державної підтримки і формування мережі «інститутів розвитку» (технопарків, техноінкубаторів тощо); надання послуг та пільгового оподаткування суб'єктам, які використовують інвестиції для інноваційного розвитку тощо [1 с. 40].

Методи стимулювання інвестиційної діяльності наведено в табл.1

Таблиця 1

Методи стимулювання інвестиційної діяльності [6, с. 138].

Метод	Інструмент
Податкове стимулювання	Зниження ставки податку; інвестиційна податкова знижка; відміна податків на реінвестування; податкові угоди з іншими країнами; податкові кредити
Фінансове стимулювання	Прискорена амортизація; пільгові кредити; інвестиційні гарантії; безпроцентні кредити
Інфраструктурне забезпечення	Надання земельних ділянок у безоплатне користування або за пільговими цінами; надання необхідних приміщень у безоплатне користування або за пільговими цінами
Стимулювання конкретних інвестиційних проектів	Цільове фінансування: ресурсо- і природозберігаючих технологій та обладнання, підвищення кваліфікації і перепідготовки кадрів, поліпшення умов праці, проведення науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт; сприяння у проведенні техніко-економічного обґрунтування проектів

Важливий вплив на економічне зростання здійснюють іноземні інвестиції. Так, трактуючи іноземні інвестиції як кошти, що направляють на досягнення довгострокових цілей, виокремлюють три їхні типи, що найсуттєвіше впливають на економічне зростання: інвестиції у фізичний капітал, зокрема в устаткування, машини, будинки й інфраструктуру; інвестиції в людський капітал, в основному як видатки на¹⁰⁴ освіту й навчання техніці управління

(розвиток персоналу); інвестиції в технологічний капітал у формі фінансування науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт [2 с. 114].

Висновки

1. На розвиток інвестиційної діяльності країни впливає перш за все економічний розвиток її регіонів. На території України існує чітка межа між економічно розвиненими та економічно нерозвиненими регіонами.

2. За рівнем інвестиційної привабливості лідером серед регіонів України є Дніпропетровська область, а найбільш інвестиційно непривабливими регіонами є Кіровоградська, Луганська, Черкаська, Херсонська, Чернівецька, Житомирська та Тернопільська області.

3. Найбільш забезпеченими фінансовими ресурсами є Донецька область міста Київ і Севастополь, а найбільш незабезпечені – Кіровоградська, Чернівецька, Тернопільська, Волинська області та Автономна республіка Крим.

4. За рівнем забезпеченості трудовими ресурсами лідирують Донецька та Дніпропетровська області, а на останньому місці знаходяться Рівненська, Тернопільська та Закарпатська.

5. За рівнем забезпеченості виробничими ресурсами найбільш забезпеченими є міста Київ та Севастополь та Автономна республіка Крим, а найменш забезпечені – Івано-Франківська, Чернівецька, Тернопільська, Житомирська та Черкаська області.

6. Реалізуючи інвестиційну політику для України необхідно звертати увагу на пропорційний розподіл інвестицій по всій території України, обираючи у кожному регіоні найбільш перспективні галузі.

Список літератури

1. Ахромкін Є. Аналіз нормативно-правової бази щодо використання інвестиційних ресурсів регіону / Ахромкін Є. // Банківська справа. - №1. - 2009 - с. 39 - 44.
2. Дихнич І.В. Державне регулювання залучення іноземних інвестицій як ресурс соціально-економічного розвитку країни й регіонів (на прикладі Російської Федерації) / Дихнич І.В. // Статистика України. - №3. - 2008. - с. 114 - 116.
3. Купалова Г.І., Коренева Н.О. Статистичне забезпечення аналізу інвестиційної привабливості регіонів України / Купалова Г.І. // Статистика України. - №1. - 2009. - с. 76 - 81.
4. Марцин В.С. Координація інвестиційної діяльності в регіонах в умовах глобалізації / Марцев В.С. // Актуальні проблеми економіки. - №11. - 2009. - с. 159 - 167.
5. Олександренко І.В. Оцінка інвестиційного потенціалу регіонів /

Олександренко І.В // Регіональна економіка. - №3. – 2009. – с. 80 – 91.

6. Сабадаш В.В., Ковальчук М.М. теоретико-методичні підходи до оцінки потенціалу джерел внутрішнього інвестування у розвиток регіону / Сабадаш В.В. // Механізм регулювання економіки. - №3. – 2008. – с. 137 – 150.

7. Харламова А.А. Ефекти конвергенції / дивергенції в інвестиційному кліматі регіонів України / Харламова А.А. // Актуальні проблеми економіки. - №6. – 2009. – с. 183 – 190.